

פרשת וישלח

ברך עלינו ה' אלוקינו את השנה הזאת,
 ואת כל מיני תבואתה לטובה,
 ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה,
 ורווה פני תבל ושבע את העולם כולו מטובך,
 ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך.
 שמרה והצילה שנה זו
 מכל דבר רע ומכל מיני משהית,
 ומכל מיני פורענות.
 ועשה לה תקוה טובה ואחרית שלום,
 חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה,
 וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה,
 ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש, כשנים הטובות לברכה
 כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים,
 ברוך אתה ה', מברך השנים:

מחכים לגשם... מתוך סידור התפילה, נוסח ספרד

שיעור פרשת שבוע: תרצה אורן

ש ב ת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	16.20	זמן תפילין / טלית	5.25
מנחה א' 14.00	ב' 16.30	סוף זמן ק"ש	8.51
ערבית		שקיעה	16.39
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.30
מנחה 12.30, 13.30	16.10	צאת הכוכבים	16.57
לימוד 'דור לדור'	16.45	ערבית	20.10
צאת השבת	17.16	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת: דורית רידר

ש ב ת
 ש ל ו מ

על פיחות וצאניות והיחס ביניהם

בסופו של המאבק עם המלאך, דורש ממנו יעקב שיברך אותו (בראשית לב, כז): 'ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי'. המלאך שואל את יעקב לשמו, ואז מברך אותו ומשנה את שמו (שם, כט): 'ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל'. שינוי שם זה, מקבל לאחר מכן גושפנקא מהקב"ה. כאשר יעקב מגיע לבית אל הוא זוכה להתגלות א-לוהית שם נאמר לו (לה, י): 'ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל'. יעקב איננו האב היחיד שזוכה לשינוי שמו. גם אברהם, נקרא בתחילה אברם, ורק לאחר מכן התווספה האות ה' לשמו, ומאז הוא נקרא אברהם. אלא, שקיים הבדל משמעותי בין מהלך שינוי השם של יעקב לזה של אברהם. לאחר שאברהם מקבל את שמו החדש הוא איננו מכונה יותר בשם הראשון – אברם, אלא בשם אברהם בלבד. הדבר עולה בקנה אחד עם הנאמר לו (יז, ה): 'ולא יקרא עוד את שמך אברם ויהיה שמך אברם כי אב המון גוים נתתיך'. חז"ל הדגישו גם הם את השינוי המוחלט בשמו של אברהם (ברכות דף יג עמ' א):

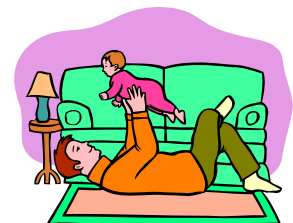
תני בר קפרא: כל הקורא לאברהם אברם - עובר בעשה, שנאמר: (בראשית י"ז) והיה שמך אברהם. רבי אליעזר אומר: עובר בלאו, שנאמר: (בראשית י"ז) ולא יקרא עוד את שמך אברם.

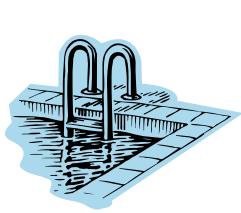
גם אצל יעקב מצאנו ביטוי דומה: 'לא יקרא שמך עוד יעקב'. למרות זאת התורה ממשיכה לכנות את יעקב בשני השמות. פעמים הוא נקרא יעקב ופעמים בשמו החדש – ישראל. מהי הסיבה לכך שהתורה ממשיכה לקרוא ליעקב בשמו הראשון בניגוד לאברהם? נראה כי ההבדל נעוץ בהבדלי הזמנים והתקופות של אברהם מחד ויעקב מאידך. אברהם הוא מחולל המהפכה והשינוי. הוא מתייצב כנגד כל התפיסה האלילית ששלטה אז בעולם, ומתחיל להפיץ את רעיון האמונה בא-ל אחד. ככזה, מקריב אברהם את כל כולו למען המטרה הגדולה. שינוי השם באופן טוטאלי מלמד עד כמה אברהם איננו ישות פרטית, שהרי מה אישי יותר משמו של האדם שנתנו לו הוריו, שהופך גם הוא אצל אברהם לחלק מהתפקיד והרעיון אותו הוא מייצג - "אב המון גוים". לעומתו, יעקב, איננו מתחיל, אלא ממשיך את דרכי אבותיו – יצחק ואברהם. הוא אמנם נושא הדגל, אבל הוא לא מייצג רעיון ראשוני בלתי מוכר וידוע. העולם כבר שמע על פועלם ורעיונותיהם של אברהם ויצחק, והם אינם זרים לו. השם 'יעקב' הוא שמו הראשון של יעקב, בו קראו לו הוריו עת הגיח לאוויר העולם. השם 'ישראל', הוא השם הרשמי שמייצג את התפקיד הלאומי והאוניברסלי של יעקב – "כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל". מיקומו של יעקב בשרשרת הדורות כממשיך ולא כמתחיל מאפשרת לו לשמור גם על מרחב אישי-פרטי החופף לתפקידו הציבורי. נראה שהשותפים לחיי הקיבוץ יכולים להבין רעיון זה טוב מאחרים. בתחילת הדרך, אצל דור המייסדים חווית ההתבטלות של ה'אני' והמשפחה הפרטית לטובת הרעיון החדש היתה חוויה יומיומית. אחרי שהרעיון התבסס והתקבע, ניתן לפנות מקום ולשים דגש גם על הפרט, לצד האידיאלים הקיבוציים.

הרב ארי סט.

לחנוש ואליהוא שנון
ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
מזל-טוב וברכות חמות
להולדת הנכדה-הנינה
בת לחולדה ומאיר חדד

ביום ראשון התקיימה שיחה לנפגעי הקבלן הצפוני עם ראש המועצה מאיר יפרת.

בשיחה אמר ראש המועצה שידוע לו שהקבלן לא עומד בהתחייבותו, איכות העבודה לא משביעת רצון והקצב איטי ביותר. הוא הציע לקיים בוררות עם הקבלן, לשלם לו רק מה שמגיע לו, ולהגיע להסכם שהוא יפסיק את העבודה מרצונו. הבעיה היא במשרד השיכון, שפוחד מתקדימים ומתנגד לבוררות. האלטרנטיבה השניה היא שהמועצה תסלק את הקבלן לאלתר, אך המועצה חוששת מהסתבכות משפטית בעקבות מהלך זה. לסיכום, ראש המועצה ומשרד השיכון צריכים להגיע להחלטה מה עושים עם הקבלן.

ביום ראשון התקיים גם ערב מורשה בביה"ס להורי וילדי כתות א'-ו'. מדווח המנהל יחזקאל:

"ביום ראשון האחרון, התאספנו – הורים, תלמידים ומורים - של ביה"ס היסודי, לפעילות משותפת מיוחדת לקראת חנוכה, בסימן "מגלים אחריות ומרבים את האור". לאחר שבשנה שעברה עסקנו בביה"ס בנושא הכבוד, בחרנו לעסוק השנה בנושא האחריות, כששאיפתנו היא שנוכל לומר בפה מלא: "בבי"ס דע"ת – נותנים כבוד ולוקחים אחריות". בחלק הראשון של הערב, ישבו הורים וילדים בצוותא, ולמדו "למידה דיאלוגית" (בחברות) מתוך דפי מקורות מיוחדים ויפים שהכנו בנושא. המראה של חדר אוכל מלא בהורים וילדים, יושבים יחד ולומדים, היה מרנין את הלב.

בחלק השני – פעלו הילדים, בעזרת ההורים, בסדנאות שונות שעסקו בעיקר בערבות הדדית, ובאחריות שאנחנו לוקחים במעגלים הרחבים יותר, של כלל ישראל. בין הסדנאות היתה סדנא בה כתבו גלויות ליונתן פולארד (שבאותו ערב ציינו 25 שנה לישבתו בכלא), כתבו מכתבים למשפחת שליט, ועוד. הערב הסתיים בשירה בציבור של "אני ואתה נשנה את העולם" ושל התפילה "אחינו כל בית ישראל". הילדים יצאו לביתם עם ממתק קטן, ואנחנו שמחנו על ההזדמנות היפה של שיתוף פעולה מבורך של הורים, ילדים ומורים. יישר כח ל"צוות מורשה" של ביה"ס שארגן את כל האירוע!"

ביום שני נסעו הנשים הצעירות לערב של כיף בחמי יואב, שארגנה ועדת תרבות צעירים. בערב היתה רחצה בבריכות, ארוחת-ערב ועוד פינוקים. לפניכם מכתב תודה שהגיע בעקבות הערב:

לרננה היקרה! וכאמון כל מי שאמף וטרח שהערב הזה יצא לפועל...

תודה רבה על האיראון מא-ת, תודה על הפיראון לנו הנשים לצאת לערב של חוויה נצימה, חמימה ומאפשרת.

תודה על האוכל הטעים מתוצרת ביתינו- האטבח כאמון!!!

תודה שאפשרת לנו להינות יחד אחת עם השניה. פשוט תודה על הכל!!!

יישר כוח גדול לכל הצוסקים במאכזה!!! ותודה לך רננה שניצחת עלינו באאון בערב זה. המשיכו כק...

שהם קבלו בשם הנשים.

ביום שלישי העלתה תזמורת סעד את המופע "הכבש ה-16". במופע מושקע ומוקפד לעילא ולעילא ניגנה התזמורת את כל השירים המיתולוגיים, שכתב יהונתן גפן, שכוחם יפה כאז כן היום. הנגנים הפתיעו והשתתפו גם הם בשירה, ובין לבין עלו גם נציגים שהקריאו ברוב חן מדקלומי הכבש ה-16. **תודה לכם, הנגנים והזמרים: רועי גולן, נטע יקותיאל, קרן שליון, סלע ברנע, נתנאל אסולין, הילרי יום-טוב, עדי יום-טוב וזמיר פראווי. עשיתם לנו טוב על הלב! עוד פרטים ותודות בהמשך העלון.**

ובמעבר חז משמחה לעצב: ביום רביעי התקיימה אזכרה לציון יום השנה לפטירתו של חברנו חיים ריבלין ז"ל. לאחר העליה לקבר התכנס הציבור באולם אשל, שם לימד הרב דוד משניות העוסקות בדרכו של חיים- דרך החינוך הפתוח לכל דורש, דרך הדואגת לא רק לתורה אלא גם לקמת. לאחר מכן הרצה דר' אבי פיקאר מאוניברסיטת בר-אילן בנושא "מחנכי הספר למען הפריפריה- תרבות כפער מול תרבות כגשר". בדבריו נגע המרצה בנקודות כאובות העוסקות בפער ההישגים בין האשכנזים למזרחיים הממשיך כבר שלושה דורות, והצביע על אחת הדרכים החשובות לגשר על הפער – לצאת מעולמם של התלמידים ולראות בו הון תרבותי חשוב, שדרכו אפשר בענווה ובכבוד לעלות על דרך המלך. ההרצאה העלתה לנגד עינינו שוב את דמותו של חיים ז"ל, המחנך המכבד כל אדם ודואג ללא לאות לחניכותו. יהי זכרו ברוך.

כוכבי ותלמידי

לכל מחזיקי כרטיס אשראי של ישראלכרט ופותחים חשבון בבנק: הכרטיסים שבידכם יתבטלו, וכל הכוכבים שצברתם ילכו לאיבוד. יש אתר באינטרנט, של "ישראלכרט", שדרכו אפשר להעביר את הכובים לתרומה למוסד, או לארגון חסד, לפי בחירה שלכם. כדאי לעשות זאת ולא לתת לישראלכרט להרוויח (גם אם לא מדובר בסכום גדול). למחזיקי כרטיס ויזה ו דיינרס – הביאו את הכרטיס בזמן פתיחת החשבון והכוכבים יעברו לכרטיס החדש. **קהלחה - חדוה אף אמי.**

אזכרה למרדכי תמיר

ביום רביעי י"ז בכסלו 24.11.10

15:30 יציאה לבית-העלמין - אוטובוס יצא מרחבת קו לקו.

16:15 התכנסות באולם אשל.

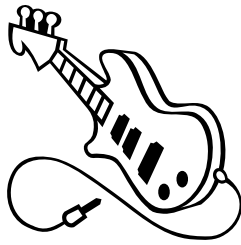
מנחה

לימוד משניות - בנימין סלנט.

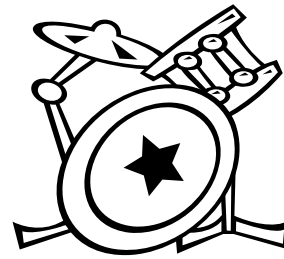
הרצאה מפי יענקוש זיון: גידול הגזר בסעד.

נר זכרון: יג' בכסלו יום השנה לפטירתה של אמה-אסתר (אמא פולק) ז"ל

חדשות התזמורת

כפי שראה כל מי שהשתתף בערב "הכבש השישה עשר", נוספו לנו פנים חדשות וכלים חדשים: סלע ברנע על גיטרה אקוסטית, ונתנאל אסולין בכלי הקשה שונים. שני המצטרפים נכנסו בקלות ובמהירות לעניינים, ואף על פי שהיינו כבר בשלבים מתקדמים של הפרוייקט, השקיעו ולמדו את החומר היטב ותרומתם לתוצאה הסופית הייתה חשובה מאין כמוה. בנוסף זכינו לארח את נטע יקותיאל הנהדרת כסולנית מרכזית בפרוייקט. תודה נטע! הכבוד והעונג – שלנו.

ה"כבש" היה אתגר מיוחד ולא נגזים אם נאמר שהוא הפרוייקט המורכב ביותר שביצענו עד היום. כמה סיבות לאתגר:

ראשית, החלטנו כולנו (כל מי שרצה) להתנסות בשירה. עבור רובנו היתה זו התנסות ראשונה מול קהל ומיקרופון, תפקידי השירה לא פשוטים והחשש היה רב...

שנית, אחד המאפיינים הבולטים בגאוניות של יוני רכטר (אשר הלחין ועיבד את רוב השירים במקור) הוא היכולת "להחביא" את התחכום המוסיקלי כך שלמראית עין הכל פשוט וקליל, כיאה לשיר ילדים, אך האמת היא שעל כל צעד ושעל מסתתרים משחקי קצב מתוחכמים, הרמוניות לא שגרתיות והפתעות רבות אחרות.

שלישית, עבדנו בלחץ זמן יחסי. חלקנו חלינו פה ושם, חלקנו היינו עמוסים בעבודה, מבחנים או גיבושים לצה"ל, אך בכל זאת עשינו מאמץ להתקדם בפרוייקט כל הזמן (בעצם... תמיד זה כך...) ישר כח לכל חברי התזמורת על המאמץ וההשקעה.

כמה תודות:

נצל את המקום להודות שוב למשפחת אפלבוים היקרה שמתרומתה הנדיבה רכשנו את הציוד שמשמש אותנו בכל עת, והיא שמאפשרת לנו להמשיך בעבודה השוטפת ולהפגש בכל מוצ"ש. תודה לאתי וחמי כרגיל, על הסיוע, המחשבה הרבה מאחורי כל פרט וכמובן על הבמה. תודה לעמית איש הסאונד הקבוע והרגיש שלנו. תודות למקריאות הסיפורים שהשתתפו בערב – ענת יפרח, איילת לוריא, עדן ואור ברט. ואחרונים, תודה לכם קהל יקר ומפרגן. כל הכח להמשיך הרי בא ממחיאיות הכפיים שלכם ומהמילים החמות שזרמות אלינו בשבילים ובאימיילים.

רוצי אולן בשם התזמורת.

תודה!

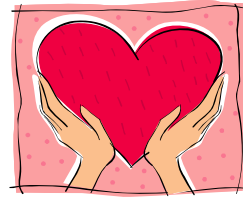
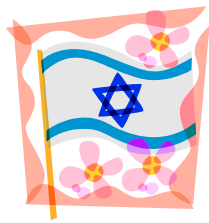
רציתי להגיד לתזמורת שלנו תודה.

תודה על ערב נפלא, מלא חן ונועם, ערב תרבותי נטו – "שירי הכבש ה-16" מאת יונה גפן.

לשבת בחדר האוכל בערב עם החברים, לשיר ולהקשיב שוב בהנאה, לשירים שלא נס ליחס, למקצבים העליזים ולמילים המרגשות בפשטותן, אותן נהגתי לשיר עם בני בהיותם צעירים - מעל לכל נהייתי, ועל זאת-יישר כח גדול לתזמורת שלנו.

תודה לכל אחד ואחת מהנגנים והשרים, לקרייניות הנחמדות, לזמרת הנהדרת ומעל לכל לרועי גולן היוזם והמנצח. הידד לכם, המוכשרים שבנו שבאתם לידי ביטוי וגרמתם לנו חוויה נעימה.

מרתית שריד.

ה' עמכם !!

לפני שבועיים, בשבת פרשת "תולדות", חגגנו את שבת האירגון. שבת זו, שהיתה שיאו של חודש מלא עשייה ופעילות, כללה בין היתר את צביעת קירות הסניף כשכלל שבט קיר עליו הוא מופקד, החל מניקוי הקיר מציורים שצוירו עליו בשנה שעברה, ועד לצביעתו מחדש כיד הרוח השורה על חניכי אותו שבט. וכן, היו גם הרבה הרבה חזרות להצגות השונות, שבהן צפינו במוצאי השבת. צביעת הקירות מלווה בהמון כיף ובקצת השתוללות של שמחה וצביעת הילדים זה את זה תוך כדי צביעת הקיר.

בחודש זה עסקנו בנושא "עושים עליה" - נושא שעליו החליטה ההנהלה הארצית בנושא המרכזי של החודש. אדם יהודי נדרש תמיד לעלות - במידות, במצוות שבין אדם למקום, במצוות שבין אדם לחברו ועוד... לכל שבט היה נושא אחר, הקשור לעליה, בו הוא עסק:

שבט הכנה - "עולים לבני עקיבא"

שבט נבטים - "עולים לארץ ישראל"

שבט ניצנים - "עולים עם העם"

שבט מעלות - "עולים בתורה"

שבט מעפילים - "חיים של עליה"

שבט הרא"ה - "עליה מבפנים"

בערב שבת התכנסנו לתפילה חגיגית בסגנון "קרליבך", שכללה בתוכה דברי תורה של אחד משליחי התנועה. לאחריה סעדנו, חבריא ב', באולם אשל, שם התקיימה גם פעולה עם השליחים. בבוקר, לאחר התפילה, התקיים קידוש לכל חניכי הסניף, שכלל פעילות של השליחים וחלוקת עלון "שלכת" - עלון המופק כל שנה ע"י המדריכים.

לאחר תפילת מנחה נערך המפקד ולאחריו התקיימה הצגה שהשליחים הכינו. שיאה של אותה שבת הגיע כמובן בערב. כשעה לאחר צאת השבת נערך המצעד המסורתי בשבילי הקיבוץ עד לרחבת הבלבו, שם נערך המפקד המסורתי המסיים את השבת. המפקד כלל דגלנות של השבט הבוגר, דברי ברכה של ענת, מרכזת ו. חינוך, דבריה של שפרה אסולין (אמא לשני מדריכים ושני חניכים), לאחר מכן הגיעה העת לדברו של שליח התנועה ועל ההכרזה המלווה בכתובת אש, של שמו של השבט החדש, השנה שבט "נעלה".

סיומו של הערב היה בהצגות שהוכנו ע"י המדריכים והחניכים ועל כך מגיע להם כל הכבוד!! אחרי כל ההופעות וההצגות יצא שבט "נעלה" עם שאר חניכי חבריא ב' ליער שרשרת, שם הם "הושבעו" על כך שיהיו פעילים בחבריא ב'.

זו הזדמנות טובה להודות לכל האנשים הטובים שעזרו, התעניינו ופירגנו.. תודה גדולה גדולה!! וכמובן, למדריכים שבלעדיהם לא היה כלום - דור אש, ניצן לנדאו, נריה גינזברג, עמר לנדאו, הילה וידס, מור אורן, יובל וייס, יאיר גולדנברג, יותם רועי, נתנאל אסולין, רננה לנדאו, עדו וייס, אריאל שלומי, עדן אסולין ונעם אש - שהשקיעו זמן רב לטובת החניכים והסניף ועשו זאת בשמחה וכיף, ישר כח גדול!

כמובן שגם עכשיו ממשיך הסניף לפעול בשבתות ובימי החול. אני מזכירה למי ששכח, את תפילת מנחה בשבת בשעה 13:45, במועדונית.

בעז"ה לשגרה מבורכת, ושנמשיך לעשות עליה.

בברכת חברים לתורה ועבודה

רעות היאן.

המנוחה וההקלה

מהמועצה

במוצאי השבת האחרונה התקיים דיון במועצה, אודות ההשקעה בהחלפת מערכת חימום המים לבתי החברים. כפי שפורסם בקצרה בדף שנשלח לחברים לפני כשבועיים, סוכם להחליף את מערכות החימום הנוכחיות העובדות על גז ומזוט, במערכות חימום חשמליות- משאבות חום. כמו כן הוצע שהקיסטור למטבח יופק באמצעות שימוש בגז ולא במזוט, כמו היום. עלות כוללת של ההשקעה – 400 אש"ח, והיא תתחלק בין תוכנית ההשקעות לשנה החולפת, לבין התוכנית של השנה הקרובה. הביצוע – בתוך חודשיים לערך.

"במשעולים בין דגניה לכינרת"

בסימן 100 שנה לתנועה הקיבוצית, ובעקבות הישיבה המתוקשרת היטב של הממשלה בדגניה א', לפני כשבועיים, עלו גם כוחותינו מקבה"ד צפונה לקיים את ישיבת המזמו"ר (המזכירות המורחבת של התנועה) בחצר הראשונים של דגניה. מקום מקסים, עטוף פינות הסטוריה, סיור מרתק, עם רחל המשוררת מימין, ויוסף בוסל משמאל, הצריף באום ג'וני, ועוד.

בין לבין עסקנו גם בענייני הקיבוץ הדתי. בין השאר סופר על הקשר בין הקיבוץ הדתי לבין "השומר החדש" אושרו שינויים בתקנון התנועה, פעילות הדור הצעיר ועוד. למעוניינים, כמו תמיד ניתן יהיה לעיין בפרוטוקול המלא בעוד כשבוע במשרדי. ואם הזכרנו כבר את ארגון "השומר החדש" עליו דיווחנו בעלון לפני כחודש, נעדכן שהמוקד הדרומי של הארגון בסעד, כבר החל את פעולתו, במשרד ליד "יד-שניה". בעוד כחודש כבר מתוכנן בסעד כנס גדול של מתנדבים צעירים מכל האזור, שיחל בהכשרה לקראת מילוי תפקיד של שמירה על אדמות המדינה בנגב.

ונזכה לראות בנים ובנות עוסקים בתורה ובעבודה וב....

שני סיפורים. קראו ושפטו בעצמכם, מה הקשר ביניהם. לפני כשלושה שבועות, בליל שבת, ואני כבר במצב מאוזן, דפיקות בדלת, ושלוש עלמות חמד מבויישות מחטיבת הביניים, מתנצלות ומסבירות שעליהן להעיר אותי כי יש רכב חשוד, אותו פגשו נוסע בליל שבת באזור תחנת הדלק. עבדכם מתארגן במהירות וטס על אופניו (כו..כו..) בשבת) לבדוק "מה זה, ועל מה זה". בבואי למקום אני פוגש קבוצת בני נוער שלנו משוטטות, מצביעות על הרכב החשוד שחנה בחניית הרכבים, ומחפשות את האיש שירד מהרכב. הלה נעלם ואיננו. במוצאי שבת, התבררה התמונה. אורח שחש מאד לא נעים כאשר אזעקת רכבו החלה לפעול בליל שבת, ביקש להרחיק את הרכב על מנת "לא להפריע את מנוחת השכנים".

לפני כשבועיים, שוב ליל שבת, ושתי עלמות חמד מחטיבת הביניים (לא ההן מהסיפור הקודם), ננעלו בשירותים ליד הכלבו, כאשר דלת הכניסה המרכזית לשירותים נסגרה ומאנה להיפתח. הלחץ עלה, והצעקות הזעיקו את החבריה שהסתובבו ליד. ניסיונות שונים לפתוח את הדלת הסוררת, גם בכוח, וגם בעוד יותר כוח- לא הועילו. הניסיון להעיר את מושילה הכל-יכול, גם לא הועיל. אך לא בנים כבנינו יתייאשו. חיש קל, הגיעו כמה "לומים" של ברזל משום מקום (כלומר מהמסגריה), ובעדינות אך בנחישות, הצליחו להסיר את חלון הזכוכית הגדול של הדלת, בלי שישבר, ולחלץ את הלכודות. מי שלא ראה את ההתרגשות, הבכי והשמחה שלהן, לא ראה שמחה מימיו, ועדי ראייה אומרים שאפילו שמחת החילוץ של הכורים בצ"לה, היתה כאין וכאפס לעומת הדרמה הזו. סוף טוב הכל טוב.

אז המשותף בין הסיפורים ברור- החבריה שלנו מגלים אחריות. אפשר לסמוך עליהם, וכשאנו לא זמינים, הם יודעים לתפוס את מקומנו. כמו כן מתברר שיש ערך לטיולי ילדים בלילות שבת (כמובן עד שעה סבירה..). ישר כוח לצעירי הצאן. כל הכבוד!!! (לנו יש ציפייה שאותה האחריות ההדדית תבוא לידי ביטוי, גם אם יש הרוצים לעשות שטויות של גיל ההתבגרות....).

"בין הרים ובין סלעים טסה הרכבת...."

אמנם עוד לא ממש טסה, אבל העבודה טסה. איך יודעים שבאמת עובדים במרץ על הרכבת? שני סימנים: ראשית – רואים בצדדים את ההכנות לפריסת המסילה שתעבור מצפון לצומת יד מרדכי, במקביל לכביש, וליד הכניסה לארז תחצה על גבי גשר את ערוץ נחל שקמה ואת הכביש. משם תמשיך לאורך הכביש מדרום, תחצה על גבי גשר את צומת גבים, ותמשיך לשטחים של מפלסים ומשם לשלנו, בואכה תקומה ונתיבות. שנית- ביום שלישי הקרוב, במסגרת העבודות, ינותק צינור מים מרכזי, המוביל מים לאזור כולו, ובין השעות 20:00 בערב, עד 1:00 אחר חצות, לא יהיו מים זורמים בסעד, ובישובים נוספים. אנו נערכים לכך, ונפרסם הנחיות במידת הצורך. (האמת, בסעד לא מתרגשים... הצפוני תרגל אותנו היטב במהלך השנה האחרונה).

אמור "לא", ואל תרגיש אשם.

"מר שלומי היקר, המנכ"ל רוצה באופן אישי להעניק לך מתנה..."- מי מאיתנו לא קיבל טלפון כזה מאחת מחברות המכירה באשראי-עסקה טובה, לירף, וכדומה. באומנות וחלקת לשון מצליחים לשכנע אותנו שחוץ מהמתנה שנקבל חינם בדמי משלוח, כדאי גם לקבל שואב אבק, סט שמיכות, מערכת קולנוע ביתי וכדומה בחצי מחיר, כשהמשותף ביניהם הוא העובדה שפתאום הם נראים לנו מוצר הכרחי לבית, שממש אי אפשר בלעדיו, למרות שלפני שתי דקות כלל לא חשבנו לקנות אותו... והארנק נפתח, ואנו מוצאים עצמנו מקריאים בטלפון את מספר כרטיס האשראי. התבקשתי להפנות את תשומת הלב בעיקר של חברינו המבוגרים האמונים על נימוס וכבוד, ושלא תמיד נעים להם להגיד "סליחה, לא!". אז מותר! (ואין חכם כבעל ניסיון- הרבה מנכלי"ם כאלה נתנו לי "מתנות" עד שלמדתי להיזהר).

"חוקי התעבורה חלים גם בקיבוץ"

כך אמרה שופטת בית משפט השלום בצפת, בגוזרה קנס מכובד ושלילה לטרקטוריסט קיבוצניק, שנהג ללא רישיון. עורכי הדין העובדים עם התנועה הקיבוצית מוסיפים שלאחרונה, במהלך מבצע פתע באחד הקיבוצים באזור רחובות, צפו השוטרים בהורה שמסיע את בנו על קטנוע, הורה אחר שהושיב את שני ילדיו הקטנים במושב קדמי לצידו, ואמא שהסיעה שלושה ילדים בקלנועית (אני מניח שאנחנו ממש ממש לא מבינים מה הבעיה...). השוטרים דחו על הסף את טענות הנהגים כי מדובר בנסיעה קצרה בשטח סגור, ופתחו בהליכים נגד עברייני התנועה. ודי לחכימא.

מועדת ותיקים נמסר-

- א. החל לפעול נוהל עליו החלטנו באסיפה- השתתפות החברים בניקיון בתים- 30%, ולא כפי שהיה בעבר (סכום קבוע).
- ב. מרים תמיר קבלה על עצמה לרכז את צוות תרבות גמלאים, ואנו מקווים שתוכניות הצוות יחלו לפעול בקרוב, להנאת ציבור זה. (איתה יפעלו חנן ק, רמי ס, דבורה, ברוריה, מרגלית). כה לחי למתנדבים.

שוש

מי הוא זה אשר נוהג להכניס לתא הדואר שלי בעילום שם גזרי עיתונים/צילומי מאמרים, העוסקים בנושאי קיבוץ שונים (לרוב באותה דעה) ?? נשמח להכיר.

בת life.

צפר life.

הפעם זה יהיה ארוך מהרגיל, שמא בגלל חשיבות הנושא, או שלא מיקדתי מספיק, אתם תחליטו.

עובדים זרים – סעד 1

קצב הצמיחה וההתפתחות של ענפי החקלאות בסעד על מגוון הפעילויות הרחב שלנו, מחייב אותנו בטיפול מתמיד בגיוס והשמה של עובדים זרים, בעיקר תאילנדים. פעילות חממת סעד – אסף, הגד"ש, המטע והפרדס, ענפי בעלי החיים, והגזר נבחרים מדי שנה בשנה ע"י משרד החקלאות ומשרד הפנים, ותמיד, אבל תמיד, הם מאשרים לנו מכסות עובדים חלקיות ביותר, על אף שאנו עומדים בכל המדדים שמכתיבים לנו משרדים ממשלתיים אלו. עובדים שמסתיימת תקופת שהייה חוזרים הביתה לתאילנד, ולגייס עובדים חדשים, למרות שיש לנו מכסה, אין אישור. בעונות השיא אנו מנסים לנייד עובדים ממקורות אחרים, בכדי לעמוד במטלות, אך בהצלחה חלקית מאוד.

בנוסף לכל, אנו "זוכים" לעיתים תכופות, לביקורים של משטרת ההגירה במגורי העובדים, בשעות הקטנות של הלילה, לבחון שאיננו מעסיקים עובדים שמחוץ לחוק, או שמא בתנאים לא תנאים. הם לבטח אינם מודעים לכך כי התנאים לעובדינו בנפשונו וזה לחם חוקנו ("וְכִי-יָגוּר אֶתְךָ גֵר, בְּאַרְצְכֶם--לֹא תוֹנוּ, אֹתוֹ" ויקרא, יט' יג').

עובדים זרים – מדינת ישראל

"נמאס לנו מהמשחקים של הממשלה, אנו מגיעים לפשיטת רגל, תנו לנו את העובדים הזרים המגיעים לנו ותעזבו אותנו בשקט" אומר מאיר יפרח, מזכיר ארגון מגדלי ירקות לאחר ניסיונות רבים להגיע לביצוע ההסכם מול הממשלה, ומוסיף "המדינה לא מקיימת את חלקה בהסכם עליו התחייבה, אנו נלחם על פרנסתנו". חקלאים גדולים מכל רחבי הארץ, ארגון מגדלי הירקות, תנועת המושבים, התאחדות האיכרים והתאחדות חקלאי ישראל, הקימו מטה חרום להצלת החקלאות במדינת ישראל.

המטה קורא להשבית לשלושה ימים, 22 – 24 בנובמבר את הספקת התוצרת החקלאית לשווקים, ולגרום למחסור מיידי בפירות וירקות. תהיה זו הפעם ראשונה מאז קום המדינה שהחקלאים ינקטו בצעד כזה.

בשנת 2008 הוכן מסמך של מרכז המחקר והמידע בכנסת, שכותרתו "מדיניות התעסוקה בחקלאות והשלכותיה על העובדים בענף", ובו הוצע לצמצם את מספר העובדים הזרים בחקלאות במטרה לעודד ישראלים להיכנס לעבודה במקומם. "מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה עולה כי שיעור העובדים הישראלים בחקלאות ירד בשנים האחרונות ב-12%, שהם כ-14,500 עובדים", נכתב במסמך. "מן הראוי להחזיר על כנה את חובת המעסיקים בענף החקלאות לפנות אל לשכות התעסוקה ולבקש עובד ישראלי לפני הקצאת עובד זר". ועוד נכתב בדו"ח: "שמירת מכסת העובדים הזרים בחקלאות, או הגדלתה, פוגעת בסיכוי להגדיל את מספר העובדים הישראלים בענף ולשפר את תנאי העבודה שלהם. מאז 1990 בוחנים את סוגיית העובדים הזרים בישראל צוותי עבודה ממשלתיים, ועדות בין משרדיות וועדות מקצועיות. כל הוועדות הצביעו על ההשלכות השליליות של העסקת עובדים זרים וכל הוועדות המליצו על צמצום מספר העובדים הזרים ועל החלפתם בעובדים ישראלים". ועוד הרבה עבודות דומות נכתבו ותכתבנה. במאי 2009, בלחץ משרד האוצר, חתמה התאחדות חקלאי ישראל עם הממשלה על הסכם המסדיר מחדש את העסקת העובדים הזרים בחקלאות, ועל פיו יופחת מספרם במשך חמש השנים הבאות מ-28,500 אלף ל-19,500. להמתקת הגלולה הבטיח האוצר להקצות יותר מ-325 מיליון שקל לפיתוח טכנולוגיות חקלאיות שיצמצמו את הצורך בידים עובדות. לדברי האוצר, "כחלק מההסכם הוחלט על "פתיחת שמים" לכניסת עובדים זרים בכפוף למכסה שנקבעה. הליך האישורים להגעת העובדים בהתאם למכסות מתבצע על ידי משרד הפנים". לפי ההסכם, במהלך שנת 2009 יועסקו בחקלאות 28 אלף עובדים תאילנדים, אך בפועל היה מספרם 23 אלף בלבד.

לדעת ד"ר נתנון, מנכ"ל מרכז "מקו" לכלכלה מדינית, התאילנדים אינם תופסים מקומות עבודה של ישראלים. "העובדים הישראלים שבאים לעבוד בחקלאות הם בדרך כלל חיילים משוחררים שבאים לתקופות

קצרות. היום אין ישראלים, ואולי בצדק, שמעוניינים לבנות את עתידם כפועלי חקלאות. במבחן התוצאה, לא משנה כמה תשלם, אנשים לא באים. שנים, ניסיונות על גבי ניסיונות ועדיין כל עונה נשמעת הצעקה הזאת שאם רק היינו נותנים לישראלים שכר הוגן הם היו מגיעים לעבוד. זה מגוחך, זה פשוט לא עובד".

"בסופו של דבר זו החלטה אסטרטגית: אם המדינה אומרת שאין מקום לפועלים זרים בחקלאות או שצריך לצמצם את מספרם, יש לכך השלכה ברורה על הענף החקלאי שתלוי בעובדים הללו. לכן, אולי צריך לקבל החלטה שבנגב יפתחו פארקים ותיירות מקומית ושיש לרדת מעניין החקלאות. זה אולי כואב להגיד את זה, אבל כמו בהונג קונג ובסינגפור, אולי גם בישראל לא תהיה חקלאות. זוהי ההשלכה של מהלך שמתרחש היום".

זו הגישה המחלחלת מלמעלה למטה, ולכן גם אף אחד לא רוצה לסייע. נוצר מצב שמשאב העובדים הזרים יצר בחברה הישראלית בכלל ובמוסדות המדינה בפרט (או אולי בעיקר) "אנטי" כלפי החקלאים, כאילו אנחנו גונבים מקומות עבודה ממישהו. אתה יושב מול פקידה במשרד הפנים, שאמורה לטפל במתן מכסות כניסה לארץ. היא לא אוהבת אותך, אתה נראה בעיניה כאחרון הנצלנים, "מאכער" מהתחנה המרכזית בתל אביב. גם אם יש בידך ויזות לעובדים, אין לך כיום, בשל מדיניות הממשלה, אפשרות להביאם.

עובדים זרים - סעיף 2

עלפי מיטב הבנתנו את מכלול הנושאים הקשורים בדבר, אנו צופים כי התנאים לגיוס עובדים זרים לא יוטבו, ולהערכתנו אף ילכו ויורעו עם חלוף הזמן - זוהי מדיניות הממשלה וכך מובילים נציגיה את הדברים.

מכיוון שלנו נחוץ מאוד משאב עובדים זה, שקלנו והחלטנו לבחון חלופות אחרות של גיוס עובדים, חלופות אשר עונות לצרכים ומתאימות. לאחר סידרת ברורים ובבדיקות ממושכות, החלטנו לבחון ולנסות גיוס עובדים בדואים מהעיירה רהט.

לאט ובהדרגה, קלט איציק בחממה קבוצה קטנה ראשונה. לאחר תקופה של מספר שבועות, ראינו כי טוב, החלטנו להרחיב את מעגל ענפי התעסוקה וקלטנו קבוצה קטנה נוספת במכון הגזר. העובדים מגיעים לעבודה בבוקר, ושבים לביתם עם סיום המשמרת.

למרות שלא הולך חלק, וקיימות מגבלות ומכשולים, אנו מקווים ומאמינים כי נוכל להסירם, וכי קיים סיכוי טוב שעובדים אלו יקלטו בעבודה באופן שיהיה טוב ומועיל לשני הצדדים. במידה ואכן כך יתקדמו הדברים, נוכל לומר כי עשינו צעד חשוב ומהותי בכיוון פתרון בעיה מאוד לא פשוטה. נקווה כולנו לטוב.

צלמי פפרצ'י

כחלק מהגברת רמת הביטחון בסעד, שידרגנו את מערכת ציוד הגילוי וההתרעה בקומת המשרדים המרכזיים. למערכת הוספנו גם מצלמות אשר יעבירו תמונה בזמן אמת למסך השומר בשער, וכן יקליטו פעילות באזור, ויאגרו בזיכרון אלקטרוני.

המערכת חוברת למוקד של חברת האבטחה "פוינט" הפועל 24 שעות (איתה אנו עובדים תקופה ארוכה, כחברה שנותנת לנו שרותי שמירה ואבטחה). פעילות חריגה תפעיל אזעקת מערכת גם אצל המוקד, וזה יזעיק את השומר (עובד חברת פוינט) למקום האירוע. נקווה לטוב ושלא נזדקק.

את life

חלופ

כרך מילואים למילון הקיבוצי המקוצר...

בחורות - שם כללי לנשים מגיל 20 עד 120. עד היום אני שומעת את אמא שלי מדברת כך גם על ה"בחורות" מבית שקמה.

בת/בן משק - תואר אצולה נכבד ובלתי הפיך השמור אך ורק למי שנולד/ה לחברי קיבוץ, גם אם הם עזבו את הקיבוץ בהיותו בן שלושה חודשים.

פסית - פלטה ליישור שיניים.

אינפורמציה - שם נרדף ל"עלים": "כבר קראת את האינפורמציה?"

ארוחת ארבע - כך היא תיקרא גם אם תשתה את כוס הקפה בשעה 5.00 אחה"צ. מוסד מכובד שתחילתו בלחם עם ריבה בחדר האוכל. בהמשך היוותה "ארוחת הארבע" מקום ביטוי למאוויים וליכולות הקולינריות של ה"בחורות" - בימים שעדיין לא בישלו בבית, אך הרבו לאפות.

לזרוק לכניסה - להניח בסל, או במיכל המיועד לכך, פריטי לבוש הזקוקים לכניסה. מי שעשה זאת במכבסה של סעד מבין למה זה נקרא "לזרוק". אצלנו בבית אומרים כך עד היום.

הדשא הגדול - הדשא שליד חדר האוכל שפעם באמת היה דשא גדול.

הוסיפה: ברוריה מכאן (אלף דמיט אפער).